

* Hooger besiep door
* Hooger besiep door het openbaar Ministerie te wijzen al de beschikkingen van het vonnis op 16 februari 2009 - beklagde / op 17 februari 2009 - beklagde

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 2 FEBRUARI 2009 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Not. nr. de 64.L9.100823/06/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

, kraanman, geboren te op
, wonende te

Verdacht van :

Te

A. vanaf 22 februari 2006 tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

bij inbreuk op de artikelen 12, 14 §1 en 20, strafbaar gesteld door artikel 56.1., van het decreet van 2 juli 1981 betreffende voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door het decreet van 20 april 1994, de voorschriften vastgesteld door of krachtens het decreet te hebben overtreden door spijs het verbod afvalstoffen achtergelaten of verwijderd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, namelijk door bedrijfsafvalstoffen, namelijk bouwafval, afkomstig van de afbraak van woningen, wrakken, rubberen baden, schroot (cfr. stuk 4 en de fotovaststellingen) te hebben achtergelaten of verwijderd te hebben of nuttig te hebben toegepast, zonder dat dit geschiedde, hetzij:

- 1° binnen de onderneming waarin de afvalstoffen zijn ontstaan, en dit in overeenstemming met de milieuvergunning bedoeld in artikel 14 of met de andere toepasselijke wettelijke, decretale of reglementaire voorschriften;
- 2° door afgifte aan een natuurlijke persoon of rechtspersoon die hetzij houder is van een vergunning voor de verwijdering of nuttige toepassing van deze afvalstoffen, als bedoeld in artikel 14 §1 of §6, of voldaan heeft aan de meldingsplicht als bedoeld in artikel 14 § 6, hetzij houder van een erkenning als bedoeld in artikel 14 §2;
- 3° als secundaire grondstoffen, overeenkomstig artikel 11;
- 4° door afgifte aan en in een ander Gewest of land gevestigde natuurlijke persoon of rechtspersoon die overeenkomstig de daar

geldende wetgeving de afvalstoffen:

- a. mag verwijderen voor zover er geen merkelijk dichterbij gelegen, vergunde verwijderingsinrichting is die deze afvalstoffen op een verantwoorde wijze kan verwijderen onder vergelijkbare voorwaarden, of,
- b. nuttig kan toepassen.

Zich tevens voor de tenlastelegging A te horen veroordelen bij toepassing van artikel 59 van het hoger vermeld decreet tot het verwijderen van de afvalstoffen die zijn achtergelaten in strijd met de bepalingen van het hoger vermeld decreet binnen een door de rechtbank vastgestelde termijn onder verbeurte van een dwangsom.

B. Vanaf 22 februari 2006 tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 20, 22 en 39 § 1 2., 40 en 46 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet), en de artikelen 1, 43, 71 en 80 en bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I), verzuimd te hebben de in de milieuvergunning opgelegde bijzondere voorwaarden, de voor de inrichting geldende algemene of per categorie van inrichtingen door de Vlaamse Regering bij toepassing van artikel 20 van het voormeld milieuvergunningsdecreet vastgestelde milieuvoorwaarden alsmede alle andere op de exploitatie van de inrichting van toepassing zijnde wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen, met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu, van de oppervlaktewateren en van de externe veiligheid na te leven, namelijk bij inbreuk op artikel 4.1.1.1. van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II), als exploitant een inrichting van derde klasse strekkende tot het aannemen van graaf- en afbraakwerken in landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 welke conform artikelen 11 en 15 van het Koninklijk besluit d.d. 28 december 1972 enkel bestemd is voor (para)agrarische activiteiten.

C. - Bij inbreuk op artikel 44 § 1-1., 64, eerste, tweede, derde en laatste lid, strafbaar gesteld door artikel 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (feiten tot en met 24 maart 1997)

- en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1-1°, 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter

uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet,

namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

1. a) op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 1995 tot en met 31 december 1995 (stuk 44 van 66.L9.100822/06)

het plaatsen van een ijzeren hek op perceel   dienende voor
een looppiste voor paarden

- b) vanaf niet nader te bepalen datum in de periode 1 januari 1995 tot en met 31 december 1995 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met datum der dagvaarding

het instandhouden van de onder C3a) omschreven wederrechtelijke werken

2. a) op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 1999 tot en met 31 december 1999 (stuk 44 van 66.L9.100822/06):

het verbouwen van een paardenstalling van ongeveer 125 vierkante meter door de houten balken van het dak te vervangen door ijzeren

en de houten muren te vervangen door golfplaten op perceel
(stuk 4 en 50 van 66.L9.100822/06)

b) vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari
1999 tot en met 31 december 1999 (uitvoeren wederrechtelijke
werken) tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

het instandhouden van de onder C2a) omschreven wederrechtelijke
werken

gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied, meer bepaald meer bepaald
in agrarisch gebied met bijzondere waarde, in casu landschappelijk
waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan d.d. 7 november
1978.

D. Vanaf 22 februari 2006 tot en met datum der dagvaarding (12 juni
2008)

bij inbreuk op artikel 99 § 1 5° a), strafbaar gesteld door artikel 146 al. 1-1°
van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordening de bij artikel 99 § 1-5° a), bepaalde handelingen, werken of
wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd,
voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige
vergunning een grond gewoonlijk gebruikt te hebben, aangelegd te hebben
of ingericht te hebben voor het opslaan van gebruikte of afgedankte
voertuigen, allerhande materialen, materieel of afval

door het instandhouden van het gewoonlijk opslaan op de percelen van
van:

1. een niet te bepalen hoeveelheid ferro- en non-ferro materialen
2. een niet te bepalen hoeveelheid bouwmaterialen zoals bouwstenen
3. een niet te bepalen hoeveelheid grond
4. ongeveer vijf kubieke meter stalmest
5. het opslaan van graafmachines
6. het opslaan van een mobiele werfkeet

gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied, meer bepaald meer bepaald in
agrarisch gebied met bijzondere waarde, in casu landschappelijk waardevol
agrarisch gebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van
het misdrijf is, zijnde:

ligging:

- perceel
- perceel
- perceel
- perceel

aard en oppervlakte:

- perceel : weiland 44 a 29 ca
- perceel huis 12 a 56 ca
- perceel : magazijn 54 a 95 ca
- perceel : bouwland 7 a 30 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren

te op wonende te

die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens

- perceel akte van aankoop d.d. 23/10/1997
- percelen de akte van toewijs verleden op 05/10/1981, geregistreerd op 16/10/1981.

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, B, C en D de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding (12 juni 2008).

1. Procedure

De rechtbank nam kennis van:

- de rechtsgeldig betekende dagvaarding waarmee de zaak aanhangig werd gemaakt;
- de overschrijving van de aanhangig makende dagvaarding op het hypotheekkantoor te waarmee voldaan werd aan art. 160 DORO;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 28 november 2008:

- het openbaar ministerie, waargenomen door substituut-procureur des Konings, in zijn middelen en eis;
- de beklaagde in zijn antwoorden en verdediging, voorgedragen door zijn raadsman mr. advocaat te

2. Gegrondheid strafvordering

De beklaagde heeft de inbreuken in de loop van het opsporingsonderzoek erkend. De verdediging stelde in pleidooien dat het ten laste gelegde niet betwist werd.

Het bewijs van het ten laste gelegde blijkt voldoende uit de gegevens van het strafdossier en meer bepaald de objectieve vaststellingen van de politie van de politiezone (zie o.a. het fotodossier) en de erkenning door de beklaagde (st. 7-subkaf I).

De feiten dienen de beklaagde te worden toegerekend en zijn hem verwijtbaar.

3. Straftoemeting

3.1

De feiten die voorwerp zijn van de tenlasteleggingen zoals hiervoor omschreven, zijn de uitvoering van één ongeoorloofd besluit, gezien zij zodanig in verband staan dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven slechts één straf, de zwaarste, te worden uitgesproken.

3.2

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

3.3

De door de beklaagde gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. De beklaagde moet de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake afvalverwerking, afvalopslag en stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De rechtbank wijst er op dat de beklaagde zijn individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mogen laten prevaleren.

3.4

De beklaagde is   jaar. Hij werd al eerder veroordeeld wegens inbreuken op de milieuvergunningreglementering en de afvalreglementering.

3.5

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem aansporen respect te betonen voor de regels die de samenleving op ruimtelijk vlak beogen te ordenen.

3.6

De rechtbank is van oordeel dat ter verwezenlijking van de vermelde doelstellingen van de straftoemeting voor de beklaagde een geldboete de meest aangewezen straf is.

3.7

De veroordeling tot betaling van de vaste vergoeding is voor elke criminele, correctionele en politiezaak een verplichte aanvulling van de strafrechtelijke veroordeling. Zij heeft een eigen karakter en is geen straf (zie: Cass. 9 november 1994, *J.T.*, 1995, 214, waarnaar wordt verwezen door: Gent, 3de kamer, 28 februari 2008, griffiennr. *onuitg.*). Zij moet worden uitgesproken ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten, in het bijzonder ongeacht de omstandigheid dat de feiten dateren van vóór de inwerkingtreding van de wetsbepalingen die de rechter ertoe verplichten die vergoeding aan iedere veroordeelde op te leggen. Artikel 2 Sw. is op die bijdrage niet toepasselijk. In toepassing van artikel 6, eerste al. van de Programmawet II van 27 december 2006 en de artikelen 77, tweede lid en 79 van het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, bedraagt deze vergoeding, na indexatie, actueel 30,69 euro. De beklaagde wordt veroordeeld tot dit bedrag.

4. Herstelvordering

4.1

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd een herstellvordering ingeleid bij brief van 28 juni 2007. Deze herstellvordering strekt tot herstel in de oorspronkelijke toestand, namelijk:

- verwijderen van alle opgeslagen materialen en materieel;
- verwijderen van de aangevoerde grond;
- verwijderen van de paardenpiste;
- herstel van het maaiveld in de oorspronkelijke toestand.

Een dwangsom van 150 euro per dag werd gevorderd bij niet-

uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

4.2

Het decreet van 18 mei 1999 (art. 149 § 1, eerste lid) stelt duidelijk dat het bevelen door de rechter van de herstelmaatregelen (herstellen in de oorspronkelijke toestand, staken strijdig gebruik, uitvoeren bouw- en/of aanpassingswerken, betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde) gebeurt *op vordering* van gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen van het grondgebied waar de handelingen werden uitgevoerd. De keuze van de gepaste maatregel komt derhalve toe aan de bevoegde overheid en niet aan de rechtbank.

De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwending. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten. Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen. De hoven en rechtbanken zijn niet bevoegd zijn om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen het last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitsbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.

De grondslag van een herstellvordering is niet zozeer een bepaald misdrijf, maar wel de stedenbouwkundige verplichting die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving ook strafrechtelijk wordt gesanctioneerd. Het tenietdoen van de materiële gevolgen van het misdrijf, wat ook de aard van dit misdrijf is, verhindert dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het

voordeel van de door hem of haar begane overtreding behoudt.

4.3

De ingediende herstellvordering is naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van de beschreven misdrijven een einde te stellen en legt aan de beklaagde geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werden genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen, zoals blijkt uit de uitvoerige motivering van deze herstellvordering.

4.4

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd gevraagd een dwangsom op te leggen. Een dwangsom van 150 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklaagde om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregel. Er mag niet uit het oog worden verloren dat een ambtshalve uitvoering bijzondere kosten voor de gemeenschap zal veroorzaken, die door de effectieve dwang die uitgaat van de opgelegde dwangsom kan vermeden worden.

4.5

De herstellvordering verkreeg bij beslissing van 12 juni 2007 van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid een eensluidend advies.

Gezien de hiervoor in de tenlasteleggingen en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;
Wetboek van strafvordering, art. 3 V.T., 161, 162, 179, 182, 184, 185, 186, 189, 190, 190ter, 194 en 195;
Strafwetboek, art. 2, 5, 38, 40, 44, 65, eerste lid, 66, 100;
Wet van 29 juni 1964, art. 1, 3;
Burgerlijk Wetboek, art. 1382, 1383.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK rechtdoende op tegenspraak

VERKLAART de beklaagde schuldig aan de feiten voorwerp van de hiervoor omschreven tenlasteleggingen;

VEROORDEELT de beklaagde voor deze feiten samen tot een **geldboete van 500,00 euro**, vermeerderd met 45 deciemmen (x 5,5) gebracht op 2.750 euro;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de beklaagde hierboven uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 90 dagen;

SPREEKT voor de beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 45 deciemmen verhoogd, 137,50 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

LEGT aan de beklaagde een vergoeding op van 30,69 euro;

VEROORDEELT de beklaagde tot de aan de zijde van het openbaar ministerie gevallen kosten begroot op 164,35 euro.

BEVEELT op vordering van de aewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de veroordeelde tot het herstel in de oorspronkelijke toestand van het onroerend goed aeleaen te

binnen VIJFTIEN MAANDEN vanaf huidig vonnis uit te voeren door het volgende:

- verwijderen van alle opgeslagen materialen en materieel;
- verwijderen van de aangevoerde grond;
- verwijderen van de paardenpiste;
- herstel van het maaiveld in de oorspronkelijke toestand.

ZEGT voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de veroordeelden een dwangsom zal worden verbeurd van 150,00 euro per dag vertraging in de nakoming dit bevel;

BEVEELT dat voor het geval dat de vermelde herstelmaatregelen niet binnen de voormelde termijn werden uitgevoerd, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

VEROORDEELT de beklaagde tot het verwijderen van de in strijd met het afvalstoffendecreet achtergelaten afvalstoffen binnen een termijn van 15 maanden, onder vebeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in nakoming van dit bevel.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
TWEË FEBRUARI TWEEDUIZEND EN NEGEN.

Aanwezig:

alleenrechtsprekend rechter;
substituut-procureur des Konings;
griffier